

Herczegh Anita: Szeretnénk olyan támogatókat megnyerni, akik a következő években rendszeresen segítenek, hiszen az alapítvány célja, hogy ezeket a gyermekeket, akik most akár újszülöttek vagy óvodások, a felnőtté válásukig támogatni tudjuk

„Ahány család, annyi történet, és mindegyikhez próbálunk alkalmazkodni”
Fotó: Papajcsik Péter

Anyagi, jogi és lelki támasz a magyar covidárváknak

Kochan Krisztina

Nagyon jó érzés átélni azt, hogy rendszeresen érkeznek kisebb-nagyobb összegek, az egy-kétezer forinttól a több tízmillióig – mondta lapunknak Herczegh Anita, Áder János köztársasági elnök felesége az általuk életre hívott Regőczi István Alapítványról, amely a koronavírus-járvány áldozatainak árvaít segíti. Beszült arról is, milyen személyre szabott – támogatásokat tudnak nyújtani a gyerekeknek.

– A koronavírus-járvány a családokat sem kímélte, sok gyermek maradt árván vagy félárván. Hogyan merült fel, hogy megoldást keresnek a számukra?

– Amikor az ötlet megszületett bennünk, akkor a harmadik hullámban jártunk, és rengeteg olyan szörnyű tragédiáról és történetről értesültünk, ahol már kisgyermekek voltak érintettek. Az elmúlt évben még arról szóltak a hírek, hogy főként az időskorúakat veszélyezteti a vírus, de tavasszal már egyre több fiatal is érintett volt, akik kisgyermekeket hagytak árván vagy félárván. Felmerült bennünk, hogy ez már egy olyan nagy szám, ami miatt különálló, kifejezetten nekik szóló segítséget kell teremteni, hiszen akkor éppen negyyszáz körüli család volt érintett. Akkor vált egyértelművé, hogy ezt nem lehet beépíteni egy korábbi alapítvány vagy karitatív szervezet életébe, hiszen azoknak is megvan az adott feladatuk, amiért létrejöttek.

– Májusban bejegyezték a Regőczi István Alapítványt, hol tartanak most a munkában?

– Az alapítvány létrejött, felállt a kuratórium. Rugalmasan alkalmazkodik a megváltozott igényekhez az alapítvány, például az érintettek megnövekedett számához. Emellett működik a honlap is, és folyamatosan frissül. A napokban született döntés arról, hogy az internetes oldalunkon a felmerülő kérdésekre is választ kaphatnak az érdeklődők, például a temetéssel, a gyámügyi eljárással kapcsolatban. Az összes eddigi telefonos érdeklődőnél felmerült igény alapján állítjuk össze a témákat, amelyek egyfolytában bővülnek. Olyan felületet szeretnénk, ami könnyen használható, ugyanakkor az adományozók számára is egyszerű és néhány gombnyomással megvalósuló támogatást tesz lehetővé.

– Egy ilyen jellegű alapítvány nem csak anyagi segítséget tud nyújtani. Milyen tevékenységeket tudnak még lefedni?

– Az első és legfontosabb egy anyagi gyorssegély, mert a temetési költségek előteremtése vagy éppen a családfenntartó elvesztése azonnali segítséget igényel, de a célunk az, hogy amire igény mutatkozik, azt meg tudjuk oldani. Ez egyelőre alkalmazottak nélkül, önkéntesekből álló alapítvány. Azonban egyedül nem lenne lehetséges ezt a feladatot elvégezni, ezért kötöttünk együttműködési megállapodást a nagy karitatív szervezetekkel, akik megfelelő apparátussal, irodával, raktárral, önkénteshálózattal rendelkeznek. A nekünk felajánlott tárgyi adományokat rajtuk keresztül tudjuk eljuttatni az árvákhoz és az érintett családokhoz, hiszen nekünk nincsenek raktáraink és szállítóeszközaink.

– Miben tudnak még segíteni a bajba került családoknak?

– További támogatás például a jogi segítség. Nagyon sok esetben a családfenntartó hirtelen egy húsz év körüli fiatal lett, akinek a kisebb testvéréről kell gondoskodnia. Természetesen teljesen tájékozatlan a gyámügyekben, és sok új probléma merül fel, aminek megoldásában tudunk segíteni például ügyvédek bevonásával vagy önkormányzati, állami, közigazgatási tanácsokkal.

– Önmagában a szülő elvesztése és a megváltozott családi helyzet feldolgozása is nagyon nehéz. Ezzel is foglalkoznak?

– Segítünk megtalálni a megoldást, tehát összekapcsoljuk például egy pszichológussal a családot. Mint mondtam, az alapítványnak nincs állandó szakembere, és értelem szerűen sokszor a lakóhelytől is függ, ki lehet a megfelelő segítség.

– Hallhattuk a sajtóban, hogy folyamatosan érkeztek a felajánlások. A kezdeti lendület most is kitart?

– Igen, folyamatos az adakozás. Nagyon jó érzés átélni azt, hogy a mai napig rendszeresen érkeznek kisebb-nagyobb összegek, az egy-kétezer forinttól a több tízmillióig. Egyéni felajánlók, kisvállalkozók, nagy cégek, önkormányzatok és egyházi közösségek egyaránt megtalálhatók az adományozók között.

– Mondhatjuk azt, hogy mindenki összefogott a jó ügy érdekében?

– Úgy érzem, igen. Ez érthető is, hiszen a covid sem válogatott sem pártállás, sem egyházi hovatartozás szerint. Most már úgy látjuk, az életkor sem számít, ez az egész ország problémája. Mindenki megérezte, hogy ha eddig elkerülte a vírus, a jövőben az ő családját is érintheti. Minden spektrumát elérte az országnak.

– Amikor elkezdtek a munkát, gondolták, hogy ennyi embert meg tudnak szolgítani?

– Biztunk benne, hogy sikerül megmozgatni az egész országot, és támogatásokat nyerhetünk, de azt nem sejtettük, hogy ennyire hamar ilyen sok pénz szücsze tudunk gyűjteni. Közben nőtt a feladat is, most már több gyermek érintett, ezért a gyűjtést nem hagytuk abba. Ha ezt a csaknem ezer gyermeket havi rendszeres támogatásban szeretnénk részesíteni úgy, hogy érezhető könnyebbséget jelentsen számukra, akkor minimum évi ötszázmillió forintra van szükség. Ezért szeretnénk olyan támogatókat megnyerni, akik a következő években rendszeresen segítenek, hiszen az alapítvány célja, hogy ezeket a gyermekeket, akik most akár újszülöttek vagy óvodások, a felnőtté válásukig támogatni tudjuk. Ez azt jelenti, hogy tizenöt-húsz évre kell előre gondolkodnunk.

– Többen ajánlottak fel nyári táborozási lehetőséget is. Sokan élnek ezzel?

– Mintha lenne egy kisebbfajta félelem. Gondoljunk bele, hogy a covid következtében elvesztettek egy szülőt. A család ilyenkor összezár, együtt akarnak maradni, és a járványhelyzet még nem olyan megnyugtató, hogy bátran elengedjék a gyermekeket egy táborba. Felmerült már ilyen igény, de érzékelhető, hogy ez a következő években fog nagyobb teret kapni. Bőjte Csaba testvér is felajánlotta, hogy az ő árva gyerekei között is nyaraltathatnának, hiszen valószínűleg jól megértének egymást, de a covid ezt még nem teszi lehetővé.

– A családokkal folyamatos a kommunikáció, hogy milyen kínálatból bővíthetne az alapítvány?

– Felvesszük velük a kapcsolatot, és nagyon különböző élethelyzetekkel találkozunk. Ahány család, annyi történet, és mindegyikhez próbálunk alkalmazkodni. Gondoljunk bele egy olyan helyzetbe, ahol hét gyermek maradt félárván. Eddig két

autóval mozogtak, most nyilván ez nem megoldható, hiszen nincs két ember. Egészen más problémával állnak szemben, mint ott, ahol például négy árva maradt, ráadásul még a nagyszülőket is elvesztették, és most a nagynénit családjával kell összeköltöztetni. Vannak olyanok, akiknek devizahiatalos problémáik adódtak, és hosszasan sorolhatnám. Mindegyiknél más élethelyzet van, de mindekinek megpróbálunk segítséget nyújtani.

– Hogyan tudják a családok felvenni a kapcsolatot az alapítvánnyal, hogyan tudnak segítséget kérni?

– A honlapon kívül vannak közvetlen hívások az elnöki hivatalhoz, illetve e-mailek is érkeznek. Van három telefonszám, amelyen keresztül elérhetnek bennünket, és van egy adatlap, amit a hozzánk fordulónak ki kell tölteniük, ez alapján tudjuk eldönteni, hogy gyorssegélyként kinek, milyen összeget tartunk méltányosnak. Figyelembe kell venni az eltartottak számát, a körülményeket, és tudnunk kell, mekkora az igény, és hány gyermeket kell segítségben részesíteniük.

– Mintha a saját gyermeke lenne az alapítvány, de mégis mennyi munkát fordít erre?

– Ezt nem lehet megmondani, de próbálom kihasználni a média adta lehetőségeket, és minél több emberhez eljuttatni az alapítvány híreit. Ez is egy munka, de ott van a kuratóriumi ülés is, ahol rendszeresen egyeztetünk, és meghozzuk a döntéseket. Vannak például, akik koncertek vagy kulturális események bevételét ajánlják fel, oda személyesen elmegyek, és megköszönöm a felajánlást. Nagyon sok tervünk van még. Az egyik, hogy az elnöki protokollajándékokat egy neves aukciós galéria segítségével elárverezzük, és ennek a bevételét az alapítvány számlájára fogjuk átutalni. Nagyon sok olyan feladat van, aminek elvégzését nem lehet munkóróban mérni, hiszen a családok élethelyzetével való megismerkedés mellett nagyon fontos a kapcsolattartás a szponzorokkal és a vállalatokkal, hogy hosszú távú együttműködést köthessünk velük. Nagyon hálásak vagyunk a bizalomért és a sok támogatásért. Tájékoztatni fogjuk a nyilvánosságot, hogy mire használtuk fel és mire fordítottuk az adományokat, hogy ez a bizalmi viszony fennmaradjon. ■